

telse af paa 3 102 Kr. Det forekommer mig, at en saadan Understøttelse ikke paa nogen Maade kan siges at være urimelig; men at den maa siges at være i enhver Henseende rimelig og retfærdig. — I § 6 omhandles Sammensætningen af Invalideraadet, i hvis Hænder den inappellable Afgørelse i Tilfælde af Tvistemaal skal lægges. — Det fremgaar af Bemærkningerne til § 7 i Lovforslaget, at der af Finansministeren vil være at udarbejde en nærmere Instruks for saavel Nævnets som Raadets Virksomhed og for Gangen i Sagernes Behandling. I Instruksen vil der ogsaa være at optage nøjere Bestemmelser for Nævnets Virksomhed som Afløser af de tidligere i hvert Amt oprettede Velfærdskontorer, idet man ikke har anset det for nødvendigt at bevare disse som særlige Institutioner. Jeg gaar ud fra, at man under en eventuel Udvalgsbehandling vil kunne faa Oplysning om, hvorledes den højtærede Finansminister vilde tænke sig at afgrænse Invalideraadets og Invalidenævnets gensidige Competence.

Der er af Invaliderne i den Henvendelse, som er tilstillet adskillige ærede Medlemmer af dette Ting, deriblandt mig, udtalt Ønske om, at en Repræsentant for Invaliderne maatte indtræde i Invalideraadet, og jeg finder, at dette er et meget vigtigt Spørgsmaal, der maa gøres til Genstand for Undersøgelse ved en kommende Udvalgsbehandling, idet det forekommer mig, at det vilde svare til gode demokratiske Principper, om man ved Invalideraadets Sammensætning i nogen Grad tog Hensyn til det Ønske, der her er fremsat fra Invalidernes Side. Imidlertid fremsætter Invaliderne i deres Henvendelse en Fortolkning af § 7, som ikke paa nogen Maade synes mig at svare til Indholdet af denne Paragraf, men kun kan bero paa en Misforstaaelse. Det hedder i § 7: „De nærmere Regler for Invalidenævnets og Invalideraadets Virksomhed fastsættes af Finansministeren, derunder ogsaa, i hvilken Udstrækning Nævnet skal yde Invaliderne Vejledning og Raad“. Invaliderne ønsker Velfærdskontorerne opretholdt med den Begrundelse, at „naar disse Kontorer overdrages til en privat Virksomhed, har man ikke Vished for, at dette Arbejde bliver tilfredsstillende udført, da det afhænger af vedkommende Tillidsmænds Interesse for Sagen, og Erfaringen har vist, at denne Interesse i Aarenes Løb er slappet betydeligt. Er Kontorerne derimod en offentlig Virksomhed, bearbejdes Sagerne af en Embedsmand og ved et offentligt Kon-

tor, kan alle der hente fornøden Vejledning som Krav uden at være Tak skyldig. Der er Mulighed for, at Amtene en skøn Dag indstiller disse Virksomheder, grundet paa de store Omkostninger, for Haderslevs Vedkommende ca. 20 000 Kr. aarlig. Der maa drages Omsorg for, at en Erstatning straks er til Stede. Efter sikkert Forlydende vil Aabenraa og Sønderborg Amter allerede med den 1. Januar indstille disse Virksomheder“. Jeg skulde mene, at den Fortolkning, der her gives af Lovforslaget § 7, ikke holder Stik, da der dog ikke er Tale om at erstatte Velfærdskontorerne med nogen som helst privat Virksomhed, men det i § 3 foreslaaede Invalidenævn skal for hele Nordslesvigs Vedkommende overtage de Funktioner, som hidtil har henhørt under de under de enkelte Amter sorterende Velfærdskontorer. Saaledes har jeg i alt Fald forstaaet Bestemmelserne i Lovforslaget.

I Lovforslaget savnes Bestemmelser om Understøttelser til Enker efter og til Børn af de Mænd, som er faldet i selve Krigen. Den danske Invalidelov af 22. December 1919 indeholder i Kapitlerne 2 og 3 Bestemmelser om Forsørgelse af Enker og Børn af dem, der er dræbte eller dødeligt saarede under Tjenestens Udøvelse. Jeg vil tillade mig at henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa dette Forhold, idet jeg finder, at der i saa Henseende maa være en Lakune i det fremsatte Lovforslag.

Med disse Ord skal jeg anbefale det fremsatte Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme i dette høje Ting.

Lageri: Paa det radikale Venstres Vegne skal jeg tilsige Lovforslaget vor fulde Støtte. Den Nød, Krigen har voldt nede i Sønderjylland, særlig for de mange krigsbeskadigede og Enkerne og de faderløse Børn, er ret indgaaende blevet belyst af de ærede 3 foregaaende Talere. Jeg vil bede det høje Ting betrygge disse stakkels Invaliders Fremtid ved at imødekomme de Ønsker, der her er blevet udtalt af de ærede foregaaende Talere. Saa kan de se Fremtiden lyst i Møde, og derfor vil jeg anbefale Lovforslaget paa det bedste.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker Ordførerne for de forskellige Partier for den venlige Modtagelse af Lovforslaget. Jeg maa maaske gøre en ganske almindelig Bemærkning, særlig rettet til det ærede Medlem Hr. Hauge, som undrede sig over, at jeg havde foreslaet,